

NECESITATEA ȘI EFICIENȚA PROGRAMELOR DE CONTROL ÎN ADMINISTRAREA ANTIBIOTICELOR (ATB)

I. Diaconescu

Clinica de Boli Infecțioase, Craiova

Există puține referiri bibliografice de control în administrarea ATB. Aceste programe sunt: educative și coercitive. Primele se referă la formarea pacienților (generalști sau specialiști) în spiritul critic al administrării ATB. Modelele s-au dovedit puțin eficiente în fața presiunii exercitate de firmele producătoare de ATB. Programele coercitive au mai multe variante. Există programe în care eliberarea anumitor ATB din farmacii se face numai dacă sunt adoptate strict la o listă precisă de infecții sau/și dacă sunt eliberate de specialiști în boli infecțioase. Alte programe sunt aplicabile în condiții de spitalizare. Infecțiile sunt tratate conform unor protocoale elaborate de specialiști în boli infecțioase, în colaborare și cu ajutorul altor specialiști. Programele coercitive sunt nepopulare. Uneori, prin caracterul formal pot prejudicia prognosticul bolnavului. Eficiența programelor este greu de apreciat. Ele au efect economic, ameliorează calitatea tratamentelor, conștientizează importanța ATB. Efectul asupra rezistenței bacteriene la ATB, deși cu semnificații incerte, este semnalat ca favorabil în câteva studii epidemiologice. Din păcate, programele nu pot fi aplicate decât în unități spitalicești (care reprezintă un procent mic față de antibioticele administrate în ambulator). S-a constatat că după scăderea rigurozității aplicării programelor, se revine treptat la modul de administrare al ATB anterior aplicării lor. În centrul tuturor acestor încercări de raționalizare a

administrării ATB se află medicul specialist în boli infecțioase. El poate fi în principal un bacteriolog clinic, un clinician sau, cel mai bine, amândouă. Este necesară cunoașterea epidemiologiei antibioticelor, domeniu de graniță de care nu se ocupă nimeni.